

„Danmarks geologiske Undersøgelse“. Jeg ved ikke Besked, om et saadant Samarbejde drives, jeg kender i alt Fald ikke de Regler, efter hvilke det eventuelt drives. Jeg mener, det maa blive det kommende Udvalgs Sag at faa at vide, om der her er etableret et nyttigt og godt Samarbejde, hvilket vil være det eneste rigtige, for at fremme disse Arbejder paa den bedst mulige Maade. Dette vil svare til det, som et andet Udvalg i Folketinget for to Aar siden tog op, nemlig Ønsket om at faa et Samarbejde etableret mellem de forskellige Institutioner, som har med Havundersøgelser at gøre. Jeg mener, at det vilde være rigtigt, om der ogsaa her kom en bestemt Arbejdsdeling, saaledes at man vidste, hvor man skulde henvende sig, naar man vilde have en Jord-, en Mergel- eller en Vandundersøgelse, eller hvilken Undersøgelse det praktiske Landbrug eller andre Erhverv nu har Brug for.

Angaaende selve den Sag, der er „Danmarks geologiske Undersøgelse“s særlige Opgave, at kortlægge Landet, er man ingenlunde naaet til Vejs Ende. Af de 67 Kort, som Arbejdet formentlig vil udgøre, er, saa vidt jeg ved, kun knap 20 hidtil udkommet. Der er altsaa henimod 50 Stykker tilbage. Det vil sige, at hvis den nuværende Arbejdsmetode fortsættes, hvis Tempoet ikke sættes op, vil det tage i alt ca. 100 Aar, inden vi faar Danmark geologisk kortlagt. Jeg vil derfor gerne lægge et godt Ord ind for, at denne Institution vil fremme denne sin specielle Eksistensopgave i et noget stærkere Tempo. Jeg tror ingenlunde, at det gaar saa langsomt, fordi man ikke har arbejdet energisk nok indenfor denne Institution. Det kunde maaske snarere være, fordi man har spredt sig og taget Opgaver op, som man oprindeligt ikke havde tænkt sig at denne Institution skulde beskæftige sig med. Hvis man noget mere koncentrerer sig om det Arbejde, der er det specielle for Institutionen, kunde vi nok noget hurtigere faa Kortlægningen færdig. Imidlertid er jo Spørgsmaalet om Tempoet og om en Form for Samarbejde om de mere praktiske Spørgsmaal med det danske Hedeselskab noget, som vi i Udvalget kan faa nærmere Oplysning om.

Det, der her er foreslaaet, er, at man skal slaa fast, at man nu gaar over til pensionsberettigede, paa Lønningslov lønnede Tjenestemænd. Ser man bort fra Budet og Kontorassistenten, er der kun 5 Tjenestemænd tilbage, og de foreslaas alle

at skulle have kongelig Udnævnelse. De tre skal som nu være Statsgeologer, og de to, der tidligere har været Assisterter, skal nu kaldes Inspektører. Man tillægger dem alle kongelig Udnævnelse. Om dette er den rigtige Ordning, skal jeg lade være usagt. Jeg kunde tænke mig, at man lagde nogen Vægt paa, at denne Institution havde i sig Muligheden for at tage de unge geologiske Videnskabsmænds Kræfter i Brug. Med andre Ord, at man gjorde det muligt for den at tage de Folk, der vil uddanne sig til geologisk Arbejde, enten rent videnskabeligt eller mere praktisk, i en ung Alder som Assisterter, hvorefter de, naar de var udlærte, enten kunde gaa ud til andre Opgaver, eller de kunde gaa ind i Institutionens egne gode Stillinger. Jeg tror, der er meget, der taler for at gaa den Vej.

Jeg tror ikke, at den Sammenligning, der her er draget mellem Statsgeologerne og Professorerne ved Polyteknisk Lærestanstalt, er helt uangribelig. Der er dog en stor Forskel i Arbejdets Karakter. Og jeg ønsker at slaa fast, at Lønningsudvalget ikke uden videre kan underskrive en Sammenligning af denne Art. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at det er en Sammenligning, der tidligere er draget. Men jeg mener, at dette ikke er bindende, i alt Fald ikke for det nuværende Lønningsudvalg. En anden Sammenligning, som tidligere er draget, nemlig mellem Assisterterne ved de geologiske Undersøgelser og Adjunkterne ved Statsskolen, er opgivet, idet man i Stedet for at foreslaa den for Adjunkterne normerede Lønsats, foreslaar de to Assisterter, der nu faar Navneforandring og kaldes Inspektører, sat til en Begyndelsesløn af 3,000 Kr., stigende hvert fjerde Aar med 400 Kr., medens Adjunktstillingen nu er lønnet med en Begyndelsesløn af 2,400 Kr., stigende hvert fjerde Aar med 300 Kr. Her er altsaa den tidligere benyttede Sammenligning opgivet. Jeg kunde dog tænke mig, at denne Sammenligning i mange Henseender var forsvarlig, idet der kræves den samme videnskabelige Uddannelse for at gaa ind til de to Stillinger, og jeg antager, at medens Adjunkterne gennemgaaende tiltræder deres Stillinger i en Alder af godt 30 Aar, er Assisterterne ved „Danmarks geologiske Undersøgelse“ utvivlsomt ved deres Tiltrædelse ikke mere over de 20 Aar, end Adjunkterne er over de 30 Aar. Jeg mener altsaa, at Assisterterne ikke vil kunne beklage sig over, at denne Sammenligning, som hidtil er